

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: A

Strona pozwana: B

Sentencja

Artykuł 3 lit. c) i d) rozporządzenia Rady (WE) nr 4/2009 z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie jurysdykcji, prawa właściwego, uznawania i wykonywania orzeczeń oraz współpracy w zakresie zobowiązań alimentacyjnych należy interpretować w ten sposób, że jeżeli sąd państwa członkowskiego orzeka w postępowaniu dotyczącym separacji lub rozkładu pożycia między rodzicami małoletniego dziecka, a sąd innego państwa członkowskiego orzeka w postępowaniu dotyczącym odpowiedzialności rodzicielskiej za to dziecko, wówczas żądanie dotyczące zobowiązania alimentacyjnego względem tego dziecka jest związane wyłącznie z postępowaniem dotyczącym odpowiedzialności rodzicielskiej w rozumieniu art. 3 lit. d) tego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. C 194 z 24.6.2014.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 16 lipca 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Ireland – Irlandia) – Kuldip Singh; Denzel Njume; Khaled Aly/Minister for Justice and Equality

(Sprawa C-218/14) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Dyrektywa 2004/38/WE — Artykuł 13 ust. 2 akapit pierwszy lit. a) — Prawo pobytu członków rodziny obywatela Unii — Małżeństwo zawarte pomiędzy obywatelem Unii Europejskiej i obywatelem państwa trzeciego — Zachowanie przez obywatela państwa trzeciego prawa pobytu w przyjmującym państwie członkowskim po wyjeździe obywatela Unii z tego państwa i późniejszym orzeczeniu rozwodu — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) — Wystarczające środki — Uwzględnienie środków małżonka będącego obywatelem państwa trzeciego — Prawo obywateli państw trzecich do pracy w przyjmującym państwie członkowskim w celu przyczynienia się do zapewnienia wystarczających środków]

(2015/C 302/11)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court of Ireland

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Kuldip Singh; Denzel Njume; Khaled Aly

Strona pozwana: Minister for Justice and Equality

przy udziale: Immigrant Council of Ireland

Sentencja

1) Artykuł 13 ust. 2 dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniającej rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającej dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG, należy interpretować w ten sposób, że obywatel państwa trzeciego, który rozwiódł się z obywatelem Unii, po okresie małżeństwa trwającym przed rozpoczęciem postępowania rozwodowego co najmniej trzy lata, w tym jeden rok w przyjmującym państwie członkowskim, nie może zachować prawa pobytu w tym państwie członkowskim na podstawie tego przepisu, jeżeli przed wszczęciem postępowania rozwodowego małżonek będący obywatelem Unii wyjechał z tego państwa członkowskiego.

- 2) Artykuł 7 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2004/38 należy interpretować w ten sposób, że obywatel Unii posiada wystarczające środki dla siebie i członków swojej rodziny, aby nie stanowić obciążenia dla systemu pomocy społecznej przyjmującego państwa członkowskiego w okresie pobytu, nawet jeżeli część tych środków pochodzi ze środków jego małżonka będącego obywatelem państwa trzeciego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 223 z 14.7.2014.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 16 lipca 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Symvoulío tis Epikrateias – Grecja) – Konstantinos Maïstrellis/ Ypourgos Dikaïosynis, Diafaneias kai Anthropinon Dikaïomaton

(Sprawa C-222/14) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Polityka społeczna — Dyrektywa 96/34/WE — Porozumienie ramowe dotyczące urlopu rodzicielskiego — Klauzula 2.1 — Indywidualne prawo do urlopu rodzicielskiego z powodu narodzin dziecka — Uregulowanie krajowe pozbawiające prawa do takiego urlopu urzędnika, którego małżonka nie pracuje — Dyrektywa 2006/54/WE — Równość traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia i pracy — Artykuł 2 ust. 1 lit. a) i art. 14 ust. 1 lit. c) — Warunki pracy — Dyskryminacja bezpośrednia)

(2015/C 302/12)

Język postępowania: grecki

Sąd odsyłający

Symvoulío tis Epikrateias

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Konstantinos Maïstrellis

Strona pozwana: Ypourgos Dikaïosynis, Diafaneias kai Anthropinon Dikaïomaton

Sentencja

Przepisy dyrektywy Rady 96/34/WE z dnia 3 czerwca 1996 r. w sprawie Porozumienia ramowego dotyczącego urlopu rodzicielskiego zawartego przez UNICE, CEEP i ETUC, zmienionej dyrektywą Rady 97/75/WE z dnia 15 grudnia 1997 r. oraz dyrektywy 2006/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równości szans oraz równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia i pracy należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, zgodnie z którym urzędnik zostaje pozbawiony prawa do urlopu rodzicielskiego w sytuacji, gdy jego żona nie pracuje lub nie wykonuje żadnego zawodu, chyba że zostanie ona uznana za niezdolną do sprostania potrzebom związanym z wychowywaniem dziecka z powodu poważnej choroby lub niepełnosprawności.

⁽¹⁾ Dz.U. C 235 z 21.7.2014.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 16 lipca 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Węgry) – Michał Chmielewski/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

(Sprawa C-255/14) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Rozporządzenie (WE) nr 1889/2005 — Kontrola środków pieniężnych wwożonych do Unii Europejskiej lub wywożonych z Unii Europejskiej — Artykuły 3 i 9 — Obowiązek zgłoszenia — Naruszenie — Sankcje — Proporcjonalność)

(2015/C 302/13)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság